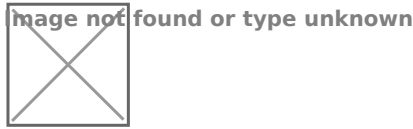

Епископ Методије на Крстовдан богослужио у Озринићима код Никшића

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије служио је на празник Крстовдан, у четвртак 18. јануара 2024. године, Свету Архијерејску Литургију у храму Рођења Пресвете Богородице, у Озринићима код Никшића.

Саслуживали су: протојереј-ставрофор Велимир Јововић, протојереј Миајло Бацковић, јереј Жељко Ројевић и архиђакон Јаков (Нинковић) и у молитвеном учешћу вјерног народа.

Након Литургије одслужен је и Чин водоосвећења, а вјерни народ узимао је освећену свету воду на благослов домова.

Епископ Методије је у својој бесједи навео да је Крстовдан велики дан, јер је крст симбол нашег спасења, Христовог крштења Који је из великог свог смирења сишао међу људе, узевши све што је људско на себе, изузев гријеха, и тиме људску природу спасио и цјелокупну творевину, сјединивши је над сву вјечност са божанском природом.

„Господ у данашњи дан, када је добио глас Свети Јован Крститељ у пустињи изашао је на Јордан међу народ, проповједајући крштење покајања. Цјелокупни народ је излазио да се крштава крштењем покајања, да тражи поуку и узме благослов од великог Свеца Божјег и праведника Јована Крститеља. Он их је поучавао шта треба да ураде за оно што је најпотребитије у људском животу, за спасење своје душе, па тако је Јеванђеље данашње говорило ко је све њему долазио, па чак и они цариници који су најпрезренији били међу јеврејским народом као људи. Они су, припадавши свом народу јеврејском искориштавали га користећи свој положај и статус који су имали као цариници да прикупљају за окупатора римског тадашњег, који је Палестином владао, порез. Они су злоупотребљавали тај свој положај, узимали и више, гулили кожу народу, узимајући им све што су имали, а присвајајући неправедно за себе огромно богатство и богатели се на, свог народа, своје браће, несрећи“, рекао је

Владика.

Из тог разлога су, додао је он, цариници били презрени у јеврејском народу као последњи људи.

„Кад је један од пришао и питао Светог Јована како да се спасе и да живи, он му је рекао: Не чини ништа више од онога што ти је заповијеђено, дакле, узми само онолико колико тражи империја, ради као службеник али немој користити свој положај. Војник неки кад му је пришао, питао је како ће се он спасити. Одговорио му је да не буде силеција и не користи свој положај да насиље врши над другима и злоставља их, да буде задовољан својом платом. Свакоме је Свети Јован Крститељ подијелио поуку, свакога је просвијетлио, а кад су почели да помишљају да је он тај о коме су пророци говорили, Месија Који треба да дође, он је рекао: Ја нисам достојан одријешити таквом, Који долази иза мене, ни ремена на обући Његовој“.

„Ја крштавам водом, а Он ће Духом Светим. Говорио је даље свом народу јеврејском: Немојте мислити да ће вас спасити то што говорите за себе да сте дјеца Аврамова. То сва племена земаљска имају, и овај наш народ овдје српски, позивамо се на славне своје претке, и говори им Свети Јован Крститељ: Неће вас то спасити што сте потомци славних предака, него слиједите пут њихов, својих предака и чините дјела достојна покајања, дакле, немојте само на ријечима да се завршава наше покајање и наша вјера хришћанска, него да доносимо плодове који су достојни покајања, а то су дјела наша која ће да потврђују наше ријечи, нашу вјеру и наша најдубља осјећања нашег односа према Богу. Још им је рекао: Ко има сувишка од онога што посједује, нека да ономе који нема, јер се љубав према Богу једино показати може кроз дјелатну љубав према свом ближњем“, поучавао је Његово Преосвештенство.

То је, навео је Владика Методије, порука и смисао данашњег празника којим улазимо у велики празник Богојављења Христовог.

„У древна времена служба ова коју смо јутрос одслужили служила се у вечерњим часовима, зато је и почела Литургија са вечерњом службом, гдје се велики број народа, који су се припремали за свето крштење, крштавали на данашњи дан, када се крстио и Христос. Све ове паримије које смо слушали на служби, заједно са посланицом апостола Павла Коринћанима, коју смо слушали, и ово Јеванђеље које врхуни у ријечи Господњој коју ми слушамо и узимамо од ње поуку, говоре и припрема су, једна својеврсна катихеза за оне који се крштавају, који ступају у Цркву и хришћански живот. За нас који смо крштени подсјећају нас на оно чему припадамо, ко смо, куда идемо и какви

треба да будемо“.

„Бог вас благословио, Бог Који се јавио и Који се јавља свом народу постепено, од тога кад је рекао Мојсију да је Он онај који јесте, дакле постоји, па преко пророка Исаије рекао да је Емануил, то јесте не само да постоји него да је и с нама Бог, не неки далеки и апсолутна другост, недокучиви за нас, значи постоји и с нама је, а онда Исус што значи Спаситељ оних с којима је, народа свога новог Израиља. Јавио се Бог у три лица, глас Очев који рекао: Ово је Син мој љубљени, као што чусмо сад у Јеванђељу док смо воду освештавали, Христос Који се крштава од стране Јована Крститеља у Јордану и Дух Свети у виду голуба који силази на Њега и освештава цјелокупну творевину, освећујући јорданске воде. Тако нека Господ освети душе наше, сва дјела наша и мисли наше, да будемо достојни потомци својих предака славних, не само по имену него и по дјелима, да им сљедујемо, њиховим дјелима и путу. Бог се јави!“, закључио је Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије.

mitropolija.com